

WESEPE LAAT JE NIET LOS (19)

In en om de pastorietauin (3): En nú aan de schop; met aandacht voor het leven!

Dankzij de royale ruimte van de pastorietauin... en de welwillendheid van een ploeger, iemand bij wie ik mest mocht halen en niet te vergeten de burens van wie ik een slepkoare mocht lenen, nú dus aan de schop om een groentetuín te creëren.

Van vroeger uit hield ik altijd al van spitten en graven; dat so-wie-so. Maar daarnaast heeft tuinieren ook altijd iets religieus voor mij gehad. Een gemeentelid uit Almen had een wat andere benadering. Hij zei en was de overtuiging toegedaan dat een (groente)tuin een psychiater uitspaarde; misschien is óók dát waar? In ieder geval zegt Mattheus 13 vs 38 met zoveel woorden: "de akker is de wereld".

Ja, de Bijbel hééft wat met tuinieren, met groei en bloei, van het begin tot aan het eind. Denk maar eens aan de paradijselijke hof van Eden uit Genesis. Maar ook het allerlaatste boek haalt planten- en bomengroei aan in de Nieuwe hemel en de Nieuwe aarde, b.v. in Openbaringen 22 vs 1 en 2. En vergeet ook niet de tuin van het kille verraad in Getsemané hetgeen leidt tot de dood, maar daartegenover de omgeving van de Opstanding; niet in een paleis; niet in een universitair laboratorium; maar in de tuinachtige zoekplaats waar Maria Magdalena zich bevindt; de plek en omstandigheid van wezenlijke herkenning waar warme woorden in stille verwondering klinken: "Maria, Rabboeni". Daar heb je het al: "aandacht voor het Leven"! En nu de schop nog!

Ook nú blijken van welwillendheid als rode draad door dat pastorietauingebeuren. De tuin is al in gezonde productie. Na verloop van tijd verscheen Ab Smeenk van het Stapelhaarspad in het voorjaar met een kistje voorgekweekte (naar ik meen) salvia's en later ook met een zekere regelmaat een schoffel en/of hark meenemend, al of niet daartoe in stilte gevraagd door de kerkenraad (in ieder geval niet door mij!). Een zwijgzame man met een altijd frisse buitenluchtkleur op zijn gladgeschoren gelaat met wie je - als het zo uitkwam - gezellig in de pastoriekeuken bij een kopje koffie kon praten.

En soms begon hij – eveneens uit eigen beweging – alvast met een stukje te spitten, alsof hij een stille wenk wilde geven om maar eens met de tuin te beginnen. En nu komt het punt dat ik wil maken: wát kon hij mooi, egaal en deskundig spitten! Hij had een schop met een lange steel voor het plaggen en met een wat kortere steel om de grond voor voor voor om te werken (arbeid = kracht maal weg – weet u nog wel?) en dát alles in een kalm ritme en zo iemand zou het uren vol kunnen houden; prachtig!

Al met al hebben wij nog niet eens stil gestaan bij het mysterieuze leven ín de grond, waar je je eigenlijk alleen maar over verwonderen kunt! Al die wormpjes, kevertjes, het bacteriële leven, de schimmels en al die mineralen, de watergangetjes en luchtkanaaltjes. En alles werkt samen voor de groei! Je zaait of poot, je vertrouwt op de groei – en kiemkracht, je verzorgt het en je moet tegelijkertijd geduld kunnen oefenen, want de natuur laat zich niet dwingen (zie Marcus 4 vs 26 t/m 29) en dát alles hoort zó bij het mysterie van het alledaagse leven – dat Jezus – wanneer het gaat over de groei van het Koninkrijk Gods graag deze voorbeelden uit de natuur aanhaalt (zo dicht ligt dat enigszins abstracte beeld tegen onze dagelijkse werkelijkheid aan!). Tussen twee haakjes – in de afgelopen zomerperiode heb ik voor de thuisblijvers in Eefde een leerhuis gehouden over een aantal gelijkenissen, o.a. die van de verborgen schat en de verborgen parel. En dan blijkt dat het niet gaat om het stiekem verbergen. Nee.... Schat en parel wáchten erop om gevonden en aan het licht gebracht te worden vanuit het Mysterie, d.w.z. vanuit God.

Heerlijk, zo'n tuin – in dit geval mede gebaseerd op gewone welwillendheid van medemensen. Zoiets geeft een heilzame verbondenheid die voedzaam blijkt voor het samen – gemeente zijn, nergens anders dan in deze wereld!

Een tuin van rust, bezinning en inspiratie om – als het kan – de wereld met elkaar al was het op een paar vierkante kilometer toch iets mooier te maken!

De volgende keer: A.J. ... voor éven dominee, maar lange tijd dragende kracht onder het plaatselijk kerkblad.

Ds. Dik van Doorn

